

datków na poczet kredytów zakończonego roku budżetowego.

(2) Jeżeli dochody preliminowane w budżecie zakończonego okresu budżetowego wpływają po zakończeniu tego okresu, należy je zaliczać na poczet tego roku budżetowego, w którym wpływają.

§ 12. (1) Opracowanie budżetu winno odpowiadać wytycznym, ustalonym przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych dla poszczególnych dziedzin działalności Izby oraz winno być oparte na rocznym planie prac Izby.

(2) Roczny plan prac Izby, opracowany i uchwalony przez zarząd Izby, winien być przedstawiony Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych do zatwierdzenia najpóźniej wraz z budżetem Izby.

§ 13. (1) Prezes Izby winien przesłać preliminarz budżetowy komisji finansowo-budżetowej nie później, niż na 6 tygodni przed terminem posiedzenia rady Izby.

(2) Komisja finansowo-budżetowa rozpatruje preliminarz budżetowy, opracowany przez zarząd Izby, oraz składa radzie Izby wnioski, dotyczące tego preliminarza, przyczem czynności te winna zakończyć najpóźniej na 15 dni przed terminem zwykłej sesji rady Izby.

(3) Preliminarz budżetowy oraz wnioski komisji finansowo-budżetowej, dotyczące tego preliminarza, należy przesłać Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, właściwym dla okręgu działalności Izby wojewodom oraz wszystkim radcom najpóźniej na 10 dni przed terminem posiedzenia rady Izby, na którym sprawy te mają być rozpatrywane.

(4) Budżet Izby uchwała rada Izby na podstawie preliminarza opracowanego przez zarząd Izby.

Budżet Izby winien być uchwalony przez radę najpóźniej na dwa miesiące przed rozpoczęciem następnego roku budżetowego.

Uchwała Izby o przyjęciu budżetu i szczegółowych warunkach jego wykonania jest składową częścią budżetu Izby.

(5) Uchwalony przez radę Izby budżet zarząd Izby obowiązany jest przesłać właściwym dla okręgu działalności Izby wojewodom w ciągu 7-miu dni od jego uchwalenia w ilości egzemplarzy przez nich żądanej.

(6) W ciągu 7-miu dni od otrzymania budżetu wojewoda właściwy terytorjalnie dla siedziby Izby przesyła do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych żadaną ilość egzemplarzy budżetu ze swoją opinią, wojewodowie zaś właściwi dla okręgu działalności Izby przesyłają swoje opinie.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze całego Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

266.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1936 r.

o zmianie przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Na podstawie art. 15 ustęp 3; 22 ust. II p. 9; 30 ust. 7; 55 ust. 3 i 135 rozporządzenia Prezydenta

Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610), zarządzam co następuje:

§ 1. W przepisach wykonawczych z dnia 9 października 1934 r. do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820), zmienionych i uzupełnionych rozporządzeniami Ministra Skarbu: z dnia 9 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 385) oraz z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 481) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 8 ust. 2 lit. b nadaje się punktowi III nowe brzmienie i dodaje się dalszy punkt IV:

„III. iluorytu niemielonego, objętego poz. 159 p. 1, oraz koksiku z poz. 182, przeznaczonego dla cynkowych zakładów hutniczych — 3 gr od 100 kg wagi surowej;

IV. innych, oprócz wymienionych pod I, II i III — 30 gr od 100 kg wagi surowej.”

2) W § 16 do p. 9 ustęp 3 uzupełnia się dodaniem lit. c:

„c) konserwy rybne o wadze nieprzekraczającej 250 g, łącznie z wagą bezpośredniego opakowania”.

3) W § 16 do p. 9 dodaje się nowe ustępy 6 i 7:

„6) Wszelkie wzory i próbki, według których mają być wykonane towary, przeznaczone na eksport, nadchodzące pod adresem Państwowego Instytutu Eksportowego, izb przemysłowo-handlowych, izb rolniczych, izb rzemieślniczych i innych instytucji samorządu gospodarczego mogą być zwolnione od cła na podstawie zaświadczenia instytucji odbiorczej, stwierdzającego, że chodzi w danym przypadku o wzory i próby, według których mają być wykonane towary, przeznaczone na eksport; takie same wzory i próby, nadchodzące pod adresem zakładów przemysłowych, mogą być zwalniane od cła na podstawie analogicznego zaświadczenia, wystawionego przez terytorjalnie właściwą izbę przemysłowo-handlową.

7) Próbki olejów mineralnych, nadchodzące pod adresem rafinerji olejów mineralnych, mogą być zwalniane od cła w ilości, nieprzekraczającej 3 kg łącznie z wagą naczyń; jeżeli zachodzą wątpliwości co do charakteru przesyłki, zwolnienie od cła może być uzależnione od przedstawienia zaświadczenia terytorjalnie właściwej izby przemysłowo-handlowej, stwierdzającego, że w danym przypadku chodzi o próby, a nie towar przeznaczony na sprzedaż; próby te nie są wolne od podatku pośredniego, pobieranego od olejów mineralnych w myśl przepisów specjalnych”.

4) W § 27 ustęp 1 uzupełnia się dodaniem punktu h:

„h) towary o wadze nieprzekraczającej 2 kg brutto, nadsyłane w przesyłkach pocztowych i lotniczych w darze do własnego użytku obdarowanych, a nie na handel, jeżeli okoliczność ta może być stwierdzona lub wynika niewątpliwie z charakteru przesyłki i stosunków osobistych odbiorców”.

5) W § 91 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Przy udzielaniu pozwoleń na obrót uszlachetniający czynny, względnie przy upoważnianiu władz celnych II lub I instancji do udzielania pozwo-

leń na obrót uszlachetniający czynny niektórymi towarami (art. 55 ust. 2), Ministerstwo Skarbu ustala ilościowy stosunek wytworzonych towarów do sprowadzonych materiałów w celu uszlachetnienia i określa jednocześnie ilość odpadków lub dodatków, dopuszczalny ubytek lub przyrost materiałów, oraz czy i jakiego rodzaju odpadki podlegają cłu. Powyższe określenie technicznego przerobu materiałów może być ustalone po przeprowadzeniu próbnej fabrykacji pod dozorem celnym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

267.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Dział c) paragrafu 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 862) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) przy zastosowaniu ulg celnych.

1) Za ulgi celne w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się zniżki celne lub zwolnienia od cła, przewidziane w rozporządzeniach wydawanych na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) i stawki niższe lub zwolnienia od cła, przewidziane w taryfie celnej przywózowej lub w umowach handlowych — jeżeli zastosowanie wszystkich tych zniżek celnych, stawek niższych lub zwolnień od cła uzależnione jest od użycia sprowadzonego z zagranicy towaru do określonego celu, lub też od spełnienia pewnych warunków, wymagających przeprowadzenia kontroli przez władze celne.

2) Za czynności połączone z kontrolą organów celnych, dokonywane poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym w związku z zastosowaniem ulg celnych, pobiera się opłatę według skali procentowej tablicy ustalonej w p. 4 działu „b”.

3) Gdy władza celna uzna przeprowadzenie kontroli jednorazowej za wystarczające, pobiera się za nadzór celny opłatę według tablicy ustalonej w p. 4 działu „b”, zmniejszając ją o 50%. Zmniejszona w ten sposób opłata może być niższa od norm minimalnych, przewidzianych w tejże tablicy.

4) Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych przypadkach, na wniosek strony, obniżyć opłaty, przypadające w myśl punktu 2 i 3 działu niniejszego, jeżeli wymagają tego ważne względy gospodarcze kraju”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

268.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. „Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 roku o ustanowieniu taryfy celnej przywózowej”.

Na podstawie art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywózowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. „Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywózowej” (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 833) wprowadza się następujące zmiany:

a) Tabela tarowa, stanowiąca załącznik do § 4, otrzymuje, w części dotyczącej pozycji 95, 96 oraz 403 taryfy celnej przywózowej, następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
95	w beczkach do 260 kg włącznie wagi brutto	12
	w beczkach powyżej 260 kg wagi brutto	7
	w skrzyniach lub blaszankach w workach pojedynczych	10
	w workach podwójnych	2
	w workach podwójnych	3
96	w beczkach do 260 kg włącznie wagi brutto	14
	w beczkach powyżej 260 kg wagi brutto	7
	w skrzyniach lub blaszankach w workach pojedynczych	10
	w workach pojedynczych	2
	w workach podwójnych	3
403	w skrzyniach	12
	w skrzyniach a nadto w torbach papierowych lub płóciennych, chociażby przełożonych wiórami drzewnymi	13
	w skrzyniach lub beczkach — wyłożonych blachą	15
	w beczkach poniżej 30 kg wagi brutto	15
	w beczkach od 30 do 60 kg włącznie wagi brutto	12